

הנסיך סדאקה

סוהילי

באי שלישי בילה שעות ארוכות בשיחה עם ג'ינים משועממים, אלה רוחות מופלאים וטובי לב אך מפחידים, שאנשים נמנעים לבקר אצלם.

הידידים יכלו לעזור לנסיך סדאקה בצורות

שונות. הציפורים עזרו לו למיין את המפות המבולבלות שלו, וכך הוא יכול היה למצוא את דרכו לאי הצרצרים.

הצרצרים הם קשקשנים ורכלנים גדולים והם סיפרו לו שמועות שהתהלכו על מקום המצאותם של האחים וכוונו אותו לאי הג'ינים.

הג'ינים סיפרו לסדאקה שהם ראו את הספינות האדומות היפות של אחיו, ושאלה הגיעו זו אחרי זו לאי פמבה. אך הם לא ראו שהספינות הפליגו משם שוב.

סדאקה שמח מאוד לשמוע זאת. הידידים החדשים שלו הבטיחו לעזור לו מתי שיהיה זקוק להם, והוא כוון את ספינתו לאי פמבה. כשהגיע לנמל באי פמבה ראה שם באמת את ששת הספינות האדומות של אחיו.

סדאקה ידע שעליו להתנהג בזהירות כי השולטן של פמבה היה שליט בעל עוצמה ובעל מזג אוויר סוער. סדאקה בא אליו ושאל על אחיו והשולטן גיחך ואמר "אעזור לך אם תצליח בשלושה

לפני שנים רבות חי בחוף מזרחי של אפריקה שולטן סוהילי ולו שבעה בנים. הבנים בגרו ועזבו את הבית ובסוף נשאר רק בן אחד, הנסיך סדאקה. השולטן מאוד רצה לראות שוב את בנו אך היה כבר זקן וקשה היה לו להפליג בים כדי לחפש אותם. רק הנסיך סדאקה יכול היה לעזור בכך.

הנסיך סדאקה יצא לדרך. הוא היה בחור נאה מאוד, אמיץ מאוד, אוהב הרפתקאות ובטוח בעצמו, אבל הוא לא היה כל כך בקי בקריאת מפות. הוא הפליג באוקיאנוס ההודי, מאי לאי, במשך חודשים רבים אך את עקבות של אחיו לא מצא. הוא אבד את דרכו פעמים רבות כי המפות שלו התבלבלו ולא היה יכול לפענח אותן. וכך הוא שט מאי אחד לשני, אבל תוך כדי כך רכש גם ידידים רבים.

באי אחד האכיל ציפורים שהיו רעבות וחלשות מדי כדי לחפש אוכל בעצמן. באי אחר נתן גרעיני שעורה לצרצרים רעבים.

מבחינים. תוכל להיעזר בכל מי שרק תרצה." באותו ערב נתן השולטן לסדאקה שלושה שקים מלאי גרעיני תבואה מכל הסוגים, ואמר לו למיין את הגרעינים עד הבוקר למחרת. מה היו האפשרויות של סדאקה? הוא יכול היה להיעזר בציפורים. הוא יכול היה לבקש עזרה מהצרצרים או מהג'נים. נכון שהצרצרים היו אוכלים את כל הגרעינים וכשהשולטן היה בא בבוקר היה מוצא רק צדפות ריקות. השולטן היה דורש מסדאקה שיקנה לו שלושה שקי תבואה חדשים. נכון גם שהג'נים היו באים ומדברים כל היום אבל לא ממיינים את הגרעינים, ובבוקר למחרת השולטן היה מוצא את סדאקה ישן על שקי התבואה. אבל הציפורים, שעזרו לו כבר למיין את המפות המבולבלות שלו, היו עושות את המלאכה בקלי קלות והשולטן היה מוצא בבוקר את התבואה ממוינת והיה אולי משחרר את האחים של סדאקה. אבל סדאקה החליט לבצע את העבודה בעצמו. הוא שפך את התבואה על הארץ והתחיל למיין. הגיע בוקר והשולטן מצא את סדאקה יושב על

הרצפה כשהתבואה פזורה סביב. למחרת הוביל השולטן את סדאקה לגנו לקראת המבחן השני. שם הראה לו עץ באובב ענקי ואמר שעליו לכרות אותו במכת חרב אחת! מה יכול היה סדאקה לעשות? הוא יכול היה לבקש את עזרת הציפורים. אבל הן היו בונות קנים בין ענפי הבאובב היפים. ולמחרת השולטן היה מוצא את כל העץ מכוסה בקני ציפורים, ואילו היה מתקרב מדי לעץ ללא ספק היה משהו לא נעים נופל לו ישר על הראש. סדאקה יכול היה לבקש מהצרצרים שיעזרו לו. אך הצרצרים היו יכולים רק לכרסם קצת מהקליפה של העץ הענק. השולטן היה בוודאי כועס מאוד שכל נראה העץ היפה שלו. הוא יכול היה לבקש מג'נים לעזור לו. זו הייתה הברירה הנכונה, כי הג'נים היו מוצאים את כל פנים העץ ומשאירים רק את הקליפה החיצונית. ואז בבוקר כשבא הסולטן, יכול היה סדאקה להפיל את העץ במכת חרב אחת. אלא שסדאקה החליט לכרות את העץ בעצמו. הוא נתן מכה חזקה בחרבו לגזע העץ, הבאובב השמיע רק צליל חלש והחרב נתקעה בתוכו. סדאקה משך את החרב אך זו הייתה תקועה

חזק. כשבא השולטן הם ניסו למשוך את החרב ביחד ואז היא השתחררה פתאום ושניהם נפלו זה על זה. השולטן כעס מאוד ואמר לסדאקה שעכשיו נשארה לו רק עוד הזדמנות אחת.

באותו הערב הנסיך סדאקה הוזמן שוב לארמון. השולטן ופמליתו לבשו בגדים יפים וכולם התכוננו לנשף מלכותי. וכאן היה המבחן השלישי של סדאקה. עליו היה למצוא את בתו של השולטן בין כל העלמות שבאולם ולרקוד איתה. סדאקה הביט סביב. כל העלמות היו יפות ביותר. מה יכול היה לעשות?

הוא יכול היה לבקש את עזרת הציפורים. אלא שהחתולים שבארמון היו מגרשים את הציפורים, ומקימים רעש גדול. הנשף היה נפסק וסדאקה לא היה מוצא את בת השולטן.

הוא יכול היה לבקש את עזרתם של הג'נים. אלא שאורחי הנשף היו מפחדים מהג'נים ובורחים כולם ובת השולטן יחד איתם. היו נשארים באולם רק השולטן וסדאקה, וספק אם השולטן היה רוצה לרקוד איתו.

הוא יכול היה לעשות את הדבר הנכון ולבקש עזרה מהצרצרים. אלה הם קשקשנים ורכלנים גדולים. הם שמעו בוודאי איך נשי ארמון השולטן

מדברות בין עצמן ומשבחות את בת השולטן היפה. מלך הצרצרים היה מתיישב על כתפה של הנסיכה, וכשסדאקה היה עובר באולם היה רואה אותו שם, יודע מיד מי היא בת השולטן ומזמין אותה לרקוד.

אך גם הפעם החליט סדאקה לנסות ולמצוא את הבת בעצמו. הוא לא היה רקדן זריז ותוך כדי רקוד דרך לכל העלמות על רגליהן וכולן ברחו ממנו. הוא לא מצא את בת השולטן.

סדאקה ידע שהגיע זמן ההכרעה. הוא ידע שנכשל בכל המבחנים ופחד מאוד מכעסו של שולטן האי פמבה. ובצדק, כי השולטן כעס מאוד. הוא כעס כל כך שרצה לרקוע ברגליו ולצעוק במשך שעה שלמה. אך אז הוא נזכר כי הוא שולטן וששולטנים לא עושים דברים כאלה.

לכן החליט ללמד את סדאקה לקח, כדי שידע להיעזר בידידים ולא להיות עצמאי מדי. הוא אמנם שחרר את אחיו מהשבי, אך ציווה עליהם להישאר באי.

הם נעשו דייגים ובמשך שארית חייהם דגו באוקיאנוס ההודי דגים וסרטנים לארוחות מלכותיות של שולטן האי פמבה.